

кедонія“; въ малкия листъ Славейковъ е печатилъ *Цариградскитѣ потайности*. Въ „Македонія“ сж зимали живо участие: Негово Високопрѣосвѣщенство Доростоло-Червенский Митрополитъ Григорій (подъ псевдонимъ „Немцовъ“), Гавр. Кръстевичъ, Тодоръ Икономовъ, М. Балабановъ, Л. Йовчевъ (Негово Блаженство Бълг. Екзархъ Иосифъ I-й), С. Миларовъ, П. Горбановъ, Д. В. Македонски и много други.

Петко Р. Славейковъ е роденъ въ Тръвна на 1827 г. Първоначално се е училъ въ родния си градъ на наустица и псалтиръ, а послѣ въ Свищовъ у *Е. Ваксидовичъ* на гърcki. На 1843 година като излѣзнулъ отъ Свищовското училище, условилъ се за даскалъ въ Търново. Въ това врѣме той извадилъ една пѣсенъ за гърckия владика въ Търново и понеже собственния ръкописъ на Славейкова билъ откраднатъ и прѣдаденъ на владиката, изгонили го отъ учителството. Въ 1844 г. Славейковъ се условилъ за учителъ въ Калифарево, Търновско, но слѣдъ една година владиката и отъ тамъ го изгонилъ. Така гонимъ, той е учителствувалъ 4 недѣли въ Дебелецъ, 2 недѣли въ Кованлъка, мѣсець въ Церова Кория, недѣля въ Лѣсковецъ, единъ мѣсець въ Бѣла, отъ гдѣто съ ясакция билъ докаранъ въ Търново, но слѣдъ като далъ отговоръ на обвиненията, върнулъ се въ Бѣла, обаче слѣдъ двѣ недѣли властѣта, по наущение отъ владиката, го арестувала и подиръ го махнѣла отъ Бѣла. Отъ тамъ отишълъ въ Свищовъ за учителъ, но нѣсколко гърckия владика дошълъ тамъ и Славейковъ вмѣсто учителъ билъ затворенъ въ тамошната тъмница. Като го освободили и слѣдъ 6 мѣсечно скитание по селата да дири мѣсто за учителъ, върнулъ се въ Търново и станалъ казанджия при баща си, но слѣдъ 6 мѣсеци поради една случка той билъ принуденъ да остави казанджилъка и се отзовалъ въ Севлиево (1846 година), гдѣто учителствувалъ 10 мѣсеци, а послѣ прѣзъ 1847 година минѣлъ за учителъ въ Ловечъ, гдѣто е стоялъ нѣщо година и половина. Въ 1848 година отишълъ въ Плѣвенъ, но тамошния гърcki владика, сѣдалището на когото било въ Вратца, не го оставилъ, поради което отишълъ въ Вратца, гдѣто владиката прибрзалъ да дойде, арестованъ билъ на два пѣти и най-послѣ билъ принуденъ да се установи въ Берковецъ; но тукъ Софійския пакъ владика го подгонилъ и той напуснѣлъ